

Kunstgrasindustrie gaat Europese vuist maken

Aanstelling Stefan Diderich als voorzitter moet ESTO definitief op de kaart zetten

De aanstelling van Stefan Diderich als nieuwe voorzitter van de European Synthetic Turf Organisation (ESTO) moet helpen om een nieuwe wind door de Europese kunstgrasmarkt te laten waaien. Wat zijn zijn plannen en wat staat ons te wachten?

Auteur: Guy Oldenkotte

Sinds 1 juni dit jaar is Stefan Diderich de opvolger van Nigel Fletcher als voorzitter van de European Synthetic Turf Organisation (ESTO). De aanstelling is er een die zeker niet lang onopgemerkt zal blijven en ook niet mag blijven. In tegenstelling tot zijn voorganger, die vooral naam maakte als de man die het Fifa Quality Turf-concept gestalte gaf en daarna jarenlang bezig was dat concept in stand te houden, is Diderich een man uit de kunstgrasmarkt zelf (zie kader). 'Ik ken veel mensen in de industrie, heb bij diverse bedrijven gewerkt en met heel veel mensen uit de kunstgrasindustrie te maken gehad als klant of als concurrent. Daarnaast begrijp ik de industrie en weet ik wat er verlangd wordt', zo rechtvaardigt hij zijn aanstelling. Die

kennis, contacten en kwaliteiten zullen hem van pas komen nu de kunstgrasindustrie in Europa, én daarbuiten, meer dan ooit vraagt om een Europees antwoord op nationale uitdagingen.

Eén organisatie

De Europese kunstgrasindustrie 'stuurloos' noemen, gaat een beetje ver, maar duidelijk is wel dat de kunstgrasmarkt in Europa momenteel in roerig water verkeert. Het WK voetbal in Rusland werd ooit gezien als de eerste mogelijkheid om kunstgras te gebruiken als ondergrond op een Fifa-WK. Het heeft er echter alle schijn van dat het huidige succes van hybridevelden ertoe zal leiden dat kunstgras nooit meer een Fifa-eindtoernooi zal

halen. En met een beetje pech wordt het gerucht als zou kunstgras verboden worden in de eredivisie ook nog eens bewaarheid. Mocht dat zo zijn, dan zou Diderich nog een stokpaardje kunnen zien wegvallen. Het zal lastig zijn om het tij te keren, omdat er momenteel een negatieve perceptie rond het product hangt. De kunstgrasindustrie in bijna heel Europa zucht onder de druk van de discussie omtrent de veiligheid van SBR-granulaat. De presentatie van onderzoeksresultaten in de VS, Nederland en Frankrijk zou daar vanaf juli een einde aan kunnen maken of, erger, die druk juist kunnen verhogen.

Maar Diderich voelt zich aan alle kanten gesteund.

6 min. leestijd

‘Zowel de ESTO als de Europese tak van de Synthetic Turf Council (STC) vroeg mij begin dit jaar om me beschikbaar te stellen om hun organisatie in Europa te leiden. Ik heb gezegd dat ik daartoe bereid ben als de organisaties samen optrekken. Brancheverenigingen moeten naar mijn mening niet concurreren, maar juist samen één vuist maken’, zegt hij daarover. Het lijkt erop dat Diderich inmiddels zijn eerste slag heeft geslagen. Nog voordat zijn aanstelling officieel bekend werd gemaakt, ondertekenden de ESTO en de STC in april een intentieverklaring, waarin beide partijen uitspraken hun krachten voortaan te bundelen. Een mooiere manier om van start te gaan onder een verenigde vlag kan hij zich niet wensen.

De aanstelling is er een die zeker niet lang onopgemerkt zal blijven en ook niet mag blijven

Balanceeract

Diderich wijst erop dat het voor de hand ligt dat de ESTO en de STC intensiever moeten samenwerken. ‘De industrie wordt steeds internationaler. Partijen zoals Fifa en de FIH bepalen de wereldwijd geldende eisen voor kunstgrasvelden voor hun sport. Ook World Rugby gaat steeds internationaler werken. De industrie ontkomt er dus niet aan om

in die trend mee te gaan.’ De industrie ontkomt er ook niet aan om van collega’s in andere landen te leren. Nadat het Nederlandse televisieprogramma Zembla als eerste vraagtekens had geplaatst bij de kwaliteit en veiligheid van SBR-granulaat, verspreidde de hier aangezwengelde discussie zich ook naar België, Engeland en Frankrijk. Het is aan de sportveldenbouwers en gemeenten in die landen om zelf met een antwoord te komen op vele prangende vragen.

‘Dat gaan we veranderen door actiever en meer informatie te verspreiden. Kennisuitwisseling en netwerken worden belangrijke speerpunten van het beleid’, zegt de ESTO-voorzitter, wiens sparringpartner straks het Europees Parlement in Brussel zou moeten zijn. ‘Op dit moment is dat niet mogelijk; we zijn nog te klein als organisatie om bij belangrijk overleg te mogen aanschuiven. Maar daar wil ik snel verandering in brengen door meer leden te werven.’

De afgelopen jaren is het ledental redelijk gelijk gebleven, omdat er een aantal beperkingen gold voor bedrijven die lid wilden worden van de ESTO. Eén van die beperkingen was dat aspirant-leden een kantoor of fabriek in Europa moesten hebben. ‘Om die reden kon bijvoorbeeld Mattex Yarn lange tijd geen lid worden, omdat deze organisatie gevestigd was in de Verenigde Arabische Emiraten. Dat is natuurlijk vreemd, omdat vezels van Mattex in veel kunstgrasmatten in Europa zijn verwerkt.’ Diderich wil de ESTO laten groeien door zich nadrukkelijker op beslissers te richten. ‘We willen een grotere organisatie met veel leden, en vooral uitbreiding met leden zoals architecten en instal-

lateurs. Die groep is momenteel zwaar ondervertegenwoordigd.’

Om dat te bereiken, wil Diderich ook intensiever gaan samenwerken met landelijke partijen, zoals de Branchevereniging Sport en Cultuurtechniek (BSNC) en diens Britse evenknie, Sapca. ‘De ESTO moet veel meer een netwerkorganisatie worden, waarin partijen samenkomen om te overleggen en te plannen’, zo is zijn redenering. ‘Om het aantrekkelijk te maken om lid te worden van de ESTO, is de contributie straks gerelateerd aan de omzet van het bedrijf. Maar bij een stemming weegt elke stem even zwaar.’

Sterk team

Om alles in goede banen te leiden, heeft Diderich ondersteuning van vicevoorzitters Friedemann Söll van Polytan en Hein Heerink van TenCate Grass. Daarnaast is er een bestuur, dat bestaat uit Frenk Stoop (Alveo Sport), Luca Girelli (Trocellen), Aurélien Leblan (Labosport), Massimo Seghezi (Radici), Gert-Jan Kieft (Kiwa Isa-Sport), Paul Fraser (Tarkett Sports) en Jaroslav Buda (Juta). Dat zijn zeker niet de minsten. ‘Dat is belangrijk, want het moet om de leden en de industrie gaan, niet om de voorzitter van het platform’, zo merkt hij op. ‘Het doel is om waarde toe te voegen aan de organisatie en de industrie.’

Met zo’n sterke basis hoopt Diderich ook meer te kunnen bereiken met de werkgroepen. De ESTO kent momenteel zes werkgroepen, die zich stuk voor stuk richten op bepaalde aspecten van het kunstgrassysteem. In de vorige editie kon u lezen hoe de werkgroep shockpads eind vorig jaar een document heeft gepubliceerd dat moet helpen om de kwaliteit van shockpads te beoordelen. De ESTO heeft echter ook een infill-werkgroep, een werkgroep die zich richt op het milieu, een kunstgraswerkgroep, een werkgroep voor zaken omtrent het onderhoud van kunstgras en een landscaping-werkgroep. Want laten we vooral niet vergeten dat kunstgras ook breed voor landscaping wordt ingezet. ‘De ESTO vertegenwoordigt ook zeker deze groep. Voorheen was de ESTO alleen toegankelijk voor bedrijven die in Europa gevestigd waren én die een Fifa-licentie hadden. Van beide eisen zijn we afgestapt om het voor bedrijven makkelijker te maken lid te worden van de ESTO, zodat we een betere mix hebben en een groter bereik krijgen.’

Betere communicatie

De combinatie van een sterk team en een vertegenwoordiging namens een grote organisatie zou op termijn moeten leiden tot betere communi-

WIE IS STEFAN DIDERICH?

Voor de meeste lezers van Fieldmanager zal de naam Stefan Diderich misschien niet direct een belletje doen rinkelen. Maar met veertien jaar ervaring in marketing en salesfuncties voor diverse kunstgrasvezelfabrikanten, kan gesteld worden dat Diderich gepokt en gemazeld is om zijn nieuwe uitdaging aan te pakken. Zijn eerste ervaringen in de kunstgrasindustrie waren in augustus 2004, toen hij aan de slag ging als salesmanager bij Ten Cate Thiolon, de huidige TenCate Grass Group. Ruim drie jaar later stapte hij over naar Bonar Yarns, waar hij als commercieel directeur werd aangesteld. Tussen juli 2013 en september 2016 hield hij zich bezig met de marketingactiviteiten van Bonar Yarns, voordat hij in september 2016 de marketingactiviteiten van Mattex Yarns onder zijn hoede nam toen de kunstgrastak van Bonar Yarns in Mattex Yarns was opgegaan. Begin dit jaar staakte hij zijn activiteiten bij Mattex Yarns, om vanaf 1 juni voor de ESTO aan de slag te kunnen gaan.

‘Dat gaan we veranderen door actiever en meer informatie te verspreiden’

catie. ‘Duidelijke communicatie met de markt is noodzakelijk. Je ziet bij de hele discussie omtrent SBR-granulaat dat er teveel verdeeldheid is. We moeten stoppen met elkaar beconcurreren en juist op zoek gaan naar samenwerking.’ Het was tenslotte de discussie vanuit de rubbergranulaatindustrie over de pak-normen die voor SBR-granulaat voor kunstgrasvelden zouden moeten gelden, die voor de programmamakers van Zembla aanleiding was om in de materie te duiken. ‘We moeten juist het debat durven aangaan en de feiten op tafel leggen. We moeten uitleggen wat de alternatieven zijn en de gevolgen van de keuze voor een ander product. Om dat goed te kunnen doen, moeten we een classificatie voor infill opstellen. Daarvoor is een goede samenwerking met bijvoorbeeld de BSNC belangrijk.’

De hele kunstgrasindustrie voor sport, maar ook daarbuiten, profiteert ervan als het onderwerp goed op de agenda wordt gezet. ‘Je ziet dat de discussie omtrent SBR-granulaat ertoe heeft geleid dat kunstgras een slechte naam heeft gekregen. Ook de landscape-markt heeft daar last van, terwijl daar niet eens SBR-granulaat wordt gebruikt.’ Die discussie omtrent de milieuveiligheid zit Diderich hoog. ‘Duurzaamheid is een belangrijk onderwerp; daarom ga ik ervoor knokken dat het op de agenda komt. Het is belangrijk om problematiek zoals microplastics en de impact daarvan op de industrie te bespreken, omdat dat ons in de portemonnee kan raken. Maar bovenal hebben we een verantwoordelijkheid met betrekking tot het milieu.’

Schaduw vanuit de VS?

Diderich spreekt namens de ESTO, maar zal ook de standpunten van de STC moeten meewegen. Deze van oorsprong Amerikaanse organisatie heeft soms andere belangen. Bovendien hebben Amerikanen er soms een handje van om bedrijven in Europa te overschaduwen. Toch verwacht Diderich dat hij dit alles zal kunnen managen. ‘In Amerika worden aan veel producten beduidend lagere kwaliteitseisen gesteld dan in Europa. Dat geldt ook voor de eisen die ze daar stellen aan kunstgrasvelden. In dat opzicht lopen we hier in Europa voorop en kunnen de Amerikanen iets van ons leren.’ Dat neemt niet weg dat Diderich waakzaam moet blij-

ven. ‘Amerikanen willen dingen vaak sneller dan Europeanen. We moeten oppassen dat we daarbij geen concessies doen wat betreft de kwaliteit van kunstgrasvelden.’

De aanstelling van Stefan Diderich moet de ESTO een zetje in de juiste richting geven. De nieuwe voorzitter heeft zich voorgenomen zijn plannen tijdens het ESTO-congres op 4 september verder te onthullen. Daarna is het zaak om de ‘vuist’ verder vorm te geven, zodat de Europese kunstgrasindustrie eindelijk op die Europese tafel kan slaan.

Be social

Scan of ga naar:

www.fieldmanager.nl/article/26969/kunstgrasindustrie-gaat-europese-vuist-maken